



لفظ منقول

لفظ نقل شده از یک **معنا** به معنایی متناسب با اولی، با متروک شدن معنای اول را لفظ منقول گویند.

فهرست مندرجات

- ۱ - تعریف
 - ۲ - اختلاف در تعریف
 - ۳ - عناوین مرتبط
 - ۴ - پانویس
 - ۵ - منبع
- ### تعریف

لفظ منقول، از اقسام لفظ متعدد المعنی بوده، و به لفظی گفته می‌شود که در معنایی **وضع** شده و سپس از آن معنا به سبب مناسبتی به معنای دیگر **نقل** شده است؛ به خلاف **لفظ مرتجل** که بدون مناسبت به معنای دیگر نقل می‌شود، مانند: لفظ «صلات» که در **لغت** به معنای **دعا** است، سپس در زبان **شارع** به معنای عبادت خاصی به کار رفته است.
و مانند لفظ «حج» که در آغاز برای «**مطلق** قصد کردن» وضع شده، سپس به «قصد رفتن به **مکه مکرمه** و انجام اعمال مخصوص آن»، نقل معنا یافته است.

اختلاف در تعریف

- در **تعریف** لفظ منقول، همانند لفظ مرتجل، **اختلاف** است.
- [۱] علامه حلی، حسن بن یوسف، مبادئ الوصول الی علم الاصول، ص (۶۲-۶۳).
 - [۲] زهیرالمالکی، مجد ابوالنور، اصول الفقه، ج ۲، ص ۱۵.
 - [۳] صاحب معالم، حسن بن زین الدین، معالم الدین و ملاذ المجتهدین، ص (۳۴-۳۵).
 - [۴] فخر رازی، مجد بن عمر، المحصول فی علم اصول الفقه، ج ۱، ص ۲۸۸.
 - [۵] رشتی، حبیب الله بن مجد علی، بدایع الافکار، ص (۵۴-۵۵).
 - [۶] مظفر، مجد رضا، المنطق، ص ۳۹.

عناوین مرتبط

لفظ مرتجل.

پانویس

- ↑ علامه حلی، حسن بن یوسف، مبادئ الوصول الی علم الاصول، ص (۶۲-۶۳).
- ↑ زهیرالمالکی، مجد ابوالنور، اصول الفقه، ج ۲، ص ۱۵.
- ↑ صاحب معالم، حسن بن زین الدین، معالم الدین و ملاذ المجتهدین، ص (۳۴-۳۵).
- ↑ فخر رازی، مجد بن عمر، المحصول فی علم اصول الفقه، ج ۱، ص ۲۸۸.
- ↑ رشتی، حبیب الله بن مجد علی، بدایع الافکار، ص (۵۴-۵۵).
- ↑ مظفر، مجد رضا، المنطق، ص ۳۹.

منبع

فرهنگ‌نامه اصول فقه، تدوین توسط مرکز اطلاعات و مدارک اسلامی، برگرفته از مقاله «لفظ منقول».